

РЕШЕНИЕ

№ 1493

гр. София, 30.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-6, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Радева

при участието на секретаря Габриела М. Вladoва Боботилова
като разгледа докладваното от Елена Радева Търговско дело №
20211100902402 по описа за 2021 година

Претенции по чл.29 ЗТРРЮЛНЦ, съединени с евентуални иски по
чл.74 ТЗ.

В исковата си молба ищцата С. И. В.- М., твърди, че е съдружник в
ответното дружество „В.А.“ ООД, което е учредено с цел придобиване на
имоти. Другият съдружник в дружеството е Р.В.Ч., която е нейна дъщеря.
Твърди, че за периода от 12.09.2018г. до 17.10.2018г. е вписана като
управител на дружеството.

Ищцата твърди, че след придобиване на дружествените дялове Р.Ч. и е
предала дружествени книжа, за да ги подпише бързо, като тези книжа касаят
избора на Ч. като втори управител на дружеството и увеличение на капитала
на същото, което следва да е съразмерно. Твърди, че Ч. я е завела в банков
клон, в който ищцата е извършила паричен превод по сметката на „В.А.“ ООД
на сума в размер на 249 277лв., с основание- увеличение на капитала от името
на Р.Ч..

Твърди, че сред подписаните от нея документи е и протокол №2/2018г.
от общо събрание на съдружниците (ОСС) на ответното дружество от
18.09.2018г., в който са обективирани да са „взети“ решения за: увеличаване
на капитала на дружеството с 249 277лв., чрез издаване на нови 249 277 дяла
от по 1 лев, които се записват на съдружника Р.Ч.; за изменение на
дружествения договор, в който е посочено новото участие на капитала на
дружеството от съдружниците; избор на втори управител на дружеството-
Р.Ч. и възлагане на досегашния управител В.- М. да заяви за вписване
настъпилите промени.

Въз основа на това ищцата твърди, че пред Агенцията по вписванията
(АВ) е подадено заявление с вх.№20180926172044, към което е представен

документ за установяване на ефективното увеличение на капитала- платежно нареждане от 21.09.2018г., с което ищцата е извършила превод на сумата по сметката на дружеството и в което е посочено основание за плащането – увеличение на капитала от името на Р.Ч.. Твърди, че за да извърши това е била подведена от съдружника Ч., а всъщност е имала очакване и съзнание, че заявява за вписване увеличение на капитала, в резултат от което ще получи нови дялове и ще увеличи размера на дяловото си участие в капитала на ответника. Твърди, че Ч. не внася сума за увеличение на капитала, посочена в протокола от 18.09.2018г. По така подаденото заявление е постановен отказ, който не е обжалван и се е стабилизирал.

Въз основа на посочените документи от 18.09.2018г. е подадено второ заявление, но за вписване само на част от промените, а именно вписване на Р.Ч. като втори управител. Това заявление е под вх.№201891017080119.

Ищцата твърди, че на 05.11.2018г. дружеството е върнало обратно по-голямата част от преведената от нея сума за увеличение на капитала, в размер на 205 399,49лв., с посочено основание – връщане на сума за увеличение на капитала.

Ето защо твърди, че въз основа на извършеното връщане на сумата от дружеството и заявеното вписване касателно промяна в начина на представителство и управление на същото, следва да се приеме, че съдружниците с конклюдентни действия са потвърдили, че няма да предприемат действия за увеличение на капитала.

Ищцата твърди, че протокол от 18.09.2018г. е неверен документ, в частите, в които има характер на свидетелстващ частен документ, а именно, че събранието е присъствено, че съдружниците са гласували единодушно и че съдружникът В.- М. се отказва да запише нови дялове от капитала на дружеството, както и по отношение на посочената в документа дата.

Твърди, че ОСС не е провеждано на посочената дата, нито на друга дата, не е разисквало въпросите на дневния ред, не е провеждано гласуване и не са взети, обективирани в протокола решения, като ищцата не е направила отказ да участва в увеличението на капитала.

Твърди, че е въведена в заблуждение от другия съдружник относно документите, които е следвало да подпише, тъй като Ч. я е подвела, че документите, които подписва касаят увеличение на капитала, в което ще участват и двамата съдружници.

Ищцата твърди, че на 06.27.2019г.(вероятно е техническа грешка – 27.06.2019г.) пред АВ е заявен за вписване ГФО на дружеството за 2018г., към който е приложен протокол, който е неавтентичен, тъй като не носи нейния подпис, макар да сочи нейното име. Твърди, че не е присъствала на това ОСС, не е била канена за него и не е подписвала документи в тази връзка.

Ищцата твърди, че Р.Ч. подава заявление с вх.№20210917142457 пред АВ за вписване на увеличение на капитала на дружеството, към която прилага протокол от ОСС, проведено на 18.09.2018г., документ за внесен в банка от нея капитал, договор за откриване на нова разплащателна сметка на дружеството и др. По това заявление е постановен отказ №20210917142457,

който е обжалван от Ч. и по нейната жалба е образувано дело пред СГС, по което е постановено решение №228 от 08.11.2021г., ТО, 6-10 състав относно вписване на заявените промени.

Твърди, че вписаната промяна касателно стойността на капитала на ответника е вписване на несъществуващо обстоятелство, а самото вписване на нови дялове от съдружника Ч. и увеличението на капитала от страна на длъжностното лице е недопустимо вписване.

Твърди, че вписването е недопустимо, тъй като е извършено въз основа на заявление от неовластено лица, тъй като само ищцата е овластена да заяви тази промяна. Неспазване на срока по чл.6 ЗТРРЮЛНЦ и изминаването на значителен период от време от датата на решенията и датата на заявлението представлява доказателство за неистинност на заявените обстоятелства.

Твърди, че вписаната промяна касателно капитала на дружеството е несъществуващо обстоятелство, защото – не са налице доказателства, че сумата действително е внесена по сметка на дружеството по смисъла на чл.305 ТЗ и дори само на това основание длъжностното лице е следвало да откаже вписването; представената от заявителя декларация по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ е неистински документ, тъй като заявените с нея обстоятелства са неистински (към момента на подаване на тази декларация Ч. е наясно, че няма валидно формирана воля на съдружниците за увеличение на капитала; предприетите от нея действия по увеличение на капитала са симулативни и нищожни; сумата за увеличение на капитала е извадена от патримониума на дружеството и е преведена по сметка на сина и А.Ч. на 17.11.2021г., въз основа на договор, който дружеството не е сключвало; действията на Ч. са измамни и целят придобиване на по- голям дял от капитала).

Ищцата твърди, че е узнала за тези действия на другия управител на 10.11.2021г. въз основа на извършените вписвания.

Ищцата моли съда, след като се убеди във верността на изложеното да постанови решение, с което признае, че по партидата на ответника е извършено недопустимо вписване на увеличение на капитала, както и вписване на несъществуващо обстоятелство, представляващо същата тази промяна.

При условие на евентуалност, ако съдът приеме, че исковете по чл.29 ЗТРРЮЛНЦ са неоснователно предявени, на основание чл.74 ТЗ да отмени взетите решения от ОСС, проведено на 18.09.2018г., като незаконосъобразни, като противоречащи на дружествения акт и на закона, касателно свикване и провеждане на ОСС, нарушения на изискванията кворум и за мнозинство, тъй като волята на ищцата е била опорочена, поради измамните действия и въвеждане в заблуждение от другия съдружник.

В срока за отговор на исквата молба ответникът „В.А.“ ООД, ЕИК **** депозира такъв и с него оспорва допустимост на предявените искове.

Твърди, че подадената искова молба е нередовна и следва да бъде върната на основание чл.129, ал.3 ГПК.

По отношение на претенциите по чл.74 ТЗ моли производството да бъде

прекратено, поради това, че са подадени извън срока по чл.74, ал.2 ТЗ.

По основателността на исквете.

Ответникът не спори относно това, че ищцата и Р.Ч. са съдружници в ответното дружество и се намират в родствена връзка- майка и дъщеря.

Твърди, че дружеството „В.А.“ ООД е учредено и дяловете му са закупени с цел осъществяване бизнес намеренията на Р.Ч. за създаване и реализиране на художествените и произведения в България и Европа, поради което Ч. е осигурила както първоначалното финансиране за закупуване на помещения за творческа дейност, които са недвижими имоти на дружеството, така и за реализиране на бъдещи проекти, договори, тяхното изпълнение.

Твърди, че тя е осигурила финансови средства от САЩ за закупуване на дяловете и за по-нататъшно развитие на дружеството. Тези средства са били лични и такива, които са осигурени чрез договори по проекти с трети лица. Твърди, че по- голяма част от сумите са били преведени по банкова сметка на ищцата С. И. В. – М. през втората половина на 2017 г. и са били предвидени изрично за бизнес намеренията на Ч., а именно : сума от 700 000 долара, преведена на 20.11.2017г. и сума от 500 000 долара, преведена на 11.12.2017г. Това действие е основано на пълното доверие, което са имали двете съдружнички.

За реализация на бизнес намеренията е извършено и увеличение на капитала на дружеството, което е вписано под № 20211110123424, въз основа на решение от 18.09.2018г., което е извършено с лични средства на Ч..

Твърди, че сумите, които С. В.- М. е превела са били лични средства на Ч., като тези средства са били осигурени от чужбина, за което е налице признание на ищцата от декларацията за произход на средствата. Тези суми не са отишли по предназначение и в изпълнение на решението от 18.09.2018г., поради което е било необходимо Ч. да заплати допълнителни средства за увеличението на капитала от 16.09.2021 година, като част от тези средства са били преведени от А.Ч., на основание договор за отговорно пазене на парични средства, сключен между него и ответното дружество на 11.11.2021г. Този договор цели запазване и гарантиране на интересите на дружеството от злоупотребите на ищцата като управител и съдружник.

Ответникът оспорва изложените от ищцата факти в исквата молба, касателно: липсата на заплащане на дружествените дялове от страна на съдружника Ч.; относно това, че ищцата не е разбрала какво подписва и че не е разбрала, че превежда сума от 249 277 за увеличение на капитала от името на Ч., че е била подвеждана, както и че не е разбрала съдържанието на протокола от 18.09.2018г., който подписва, като обосновава възразението си, основавайки се на извършените от ищцата действия по банковия превод, подаване на документите в АВ и др. Твърди, че връщане на част от внесената сума за увеличение на капитала от страна на дружеството е извършена от самата ищца, поради което не може да има тълкуване на това действие, каквото е направено в исквата молба.

Излага твърдения, че начинът на поднасяне на фактите в исквата молба е противоречив, тъй като едни твърдения опровергават други и т.н.

По отношение на твърдените пороци на вписването, заема становище, че не са налице основания за уважаване на иска, тъй като вписването е осъществено въз основа на заявление от оправомощено лице, а заявеното за вписване обстоятелства е възникнало валидно, което е установено от съда, разгледал жалбата срещу отказа на длъжностното лице да извърши вписване на промяната в стойността на капитала.

Излага доводи и моли установителните претенции да бъдат отхвърлени.

По отношение на исковете по чл.74 ТЗ моли производството да бъде прекратено, тъй като тези претенции са недопустими, по аргумент от нормата на чл.74, ал.2 ТЗ.

В допълнителната искова молба ищцата заявява, че оспорва всички твърдения на ответника, с изключение на това, че тя и съдружника Р.Ч. са майка и дъщеря.

Излага твърдения относно това как и въз основа на какви действия е станало учредяване на дружеството, както и обстоятелства относно сделки от предварителен характер с трети лица, което твърди ищцата, изключва твърдението, че дружеството е учредено и вписано за бизнес начинанията на съдружника Ч. и това обстоятелства не се предопределя от факта, че Ч. е закупила 50% от капитала на ответника. Оспорва Ч. да е финансирала придобиване на дяловете. Излага твърдения относно произхода на средствата и прави изрични оспорвания по твърденията на ответника.

Заявява, че поддържа всички твърдения, въведени в предмета на спора по установителните и отменителни претенции.

В допълнителния отговор на допълнителната искова молба ответникът заявява, че спорът относно финансиране и закупуване на дружествените дялове е съществен за спора, както и въпросът за увеличението на капитала. Излага нови твърдения относно начина на финансиране на закупуване на дяловете.

Страните са направили своите доказателствени искания.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупността им, намери за установено следното:

По възраженията на ответника, че исковата молба е нередовна и неясна в частта на исковете по чл.29 ЗТРРЮЛНЦ.

Въпреки нейната многословност и разтеглива обстоятелственост, съдът приема, че от същата става ясно какво твърди ищцата и какво иска от съда, в контекст на вписването за увеличение на капитала. Ето защо не намира, че е налице основание за приложение на нормата на чл.129, ал.3 ГПК.

Установителните претенции по чл.29 ЗТРРЮЛНЦ са процесуално допустими и това е така, тъй като за ищцата съществува пряк правен интерес от тяхното предявяване, тъй като при евентуално уважаване на тези претенции, касаещи вписаното увеличаване на капитала на дружеството, в резултат на което са засегнати правата, съдържащи се в членственото правоотношение на ищцата с дружеството, ще се постигне целта на исковете, регламентирана с нормата на чл.30 ЗТРРЮЛНЦ, а именно заличаване на това

вписване и неговите последици.

По възражението за недопустимост на исковете по чл.74 ТЗ, с оглед възражението на ответника, че е изтекъл срокът по чл.74, ал.2 ТЗ.

Съобразно възприетото в практиката на ВКС (определение №681/28.10.2014г., постановено по ч.т.д.№2232/2014г. на ВКС, ТК, второ т.о.) допустимостта на предявения евентуален иск не подлежи на проверка в началния стадий на процеса, а може да се преценява само в случай, че съдът пристъпи към разглеждане на този иск, като последица от отхвърляне на главната претенция.

Ето защо настоящият състав на съда приема, че по възраженията на ответника за неспазване на преклузивния срок по чл.74, ал.2 ТЗ, съдът ще се произнесе, при сбъждане на процесуалното условие – отхвърляне на главните претенции.

От фактическа страна:

По делото не е налице спор относно това, че ищцата С. В. и Р.В.Ч. са намират във връзка на произход, като ищцата В.- М. е майка на Р.Ч., което обстоятелство се признава по делото и е установено от представеното удостоверение за родствени връзки с изх.№ РОБ22-УГ51-49 от 05.01.2022година, издадено от община Столична, район „Оборище“.

По делото не е налице спор, а това се установява и от извършена служебно справка в ТРРЮЛНЦ, че С. В.- М. и Р.Ч. са вписани като съдружници в ответното дружество „В.А.“ ООД на 12.09.2018 година (на 29.05.20218 г. е извършено вписване на търговското дружество в АВ – ТР), при паритетно участие в капитала, като тази пропорция е изменена въз основа на извършено вписване на 10.11.2021г., при което е вписана промяна в стойността на капитала (увеличение на капитала), а дяловото участие на Р.Ч. в капитала на дружеството е увеличено от 387 085 лв. на 636 362 лв. Установено е и че тези две лица осъществяват управлението и представителството на ответника, въз основа на извършено вписване на това обстоятелства по партидата на дружеството, като представителството на последното от В. – М. и Ч., заедно и поотделно, се установява от извършено вписване на 17.10.2018г.

Съдът констатира, че извършеното вписване на ефективното увеличава на капитала на дружеството, на 10.11.2021г., чрез издаване на нови дружествени дялове, които са придобити от съдружника Ч., е извършено въз основа на решение №228/08.11.2021г., постановено по т.д.№1931/2021г. по описа на СГС, ТО, 6-10 състав. Този резултат е постигнат след проведено производство по чл.25, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ, с което отказът на АВ да извърши вписване на промяната въз основа на подадено заявление за вписване на промяната №20210917142457 от 17.09.2021г. касателно стойността на капитала е отменен. За да постанови решението си съдът е приел, че са налице доказателства, които установяват валидното възникване на заявените за вписване промени, като сезирането е извършено от оправомощено лице по смисъла на чл.15 ЗТРРЮЛНЦ, въз основа на взето решение от 18.09.2018г. от общото събрание, за което свидетелствува протокола от същата дата,

удостоверяващ решенията на компетентния орган.

По делото е представено, в заверен препис, платежно нареждане от 21.09.2018г., за направен паричен превод на името на ответното дружество на тази дата, като наредител на сумата е посочена С. В.- М., а основанието на извършения превод е увеличение на капитала от името на Р.Ч.. Авторството на документа е потвърдено в открито съдебно заседание от страна на С. В.- М..

По делото е представен протокол №2/2018г. от проведено на 18.09.2018г. общо събрание на съдружниците (ОСС) на „В.А.“ ООД, ЕИК ****, обективиращ решение за увеличение на капитала на дружеството с 249 277 лева, от 774 170лв., на 1 023 447лв, чрез издаване на нови 249 277 дяла, които се записват от съдружника Р.Ч.; за изменения на дружествения акт, касателно тази промяна и участието на съдружниците в капитала на дружеството, след неговото увеличение.

Удостоверено е, че съдружниците В.- М. и Ч. са гласували единодушно събранието да протече при посочения в протокола дневен ред и обективирания в протокола решения са взети също единодушно.

Автентичността на протокола е потвърдена от съдружника В.- М. в о.с.з.

По делото е представен заверен препис от платежно нареждане за сумата от 249 277лв., внесена по сметка на „В.А.“ ООД, с посочено основание за наредения паричен превод- увеличение на капитала съгласно протокол от 18.09.2018г., с наредител Р.В.Ч.. Документът носи дата 16.09.2021г.

По делото е представен заверен препис от договор за разплащателна сметка от 15.09.2021г., сключен между „Обединена българска банка“ АД и „В.А.“ ООД и извлечение за извършен паричен превод по сметката на ответното дружество на сума от 249 000лв.

По делото е представено заверен препис от декларация по чл.4, ал.7 и по чл.6, ал.5, т.3 ЗМИП, която носи подписа на ищцата В.- М. и съгласно която паричната сума от 149 999,70 щатски долара има за произход търговска дейност на американско компания. Декларацията е с дата 21.09.2018г., както и платежно нареждане от същата дата за същата сума, с наредител С. В.- М., в което е посочено, че целта на осъществената транзакция е увеличение на капитал от Р.Ч..

По делото е представен възпросник на „Уникредит Булбанк“ АД, попълнен от името на „В.А.“ ООД, от С. В.- М. на нечетлива дата, през септември 2018година, като автентичността на документа не е оспорена.

По делото е представено доказателство за правосубектност на чуждестранно юридическо лице- Глобал Арт & Сървисис Инк., от което се установява, че корпорацията е вписана на 10.01.2022 година и нейн главен изпълнителен директор е Р.Ч., а секретар- А.Ч.. Документът е апостилиран.

По делото са допуснати и разпитани свидетели, посочени от страните по делото.

За установяване на своята тези ищцата В.- М. е довела за разпит в проведеното о.с.з. свидетелите В.В.Л.- син на ищцата и брат на съдружника и

съуправител на дружеството – Р.Ч. и А.И.И.- адвокатът, подготвил документите, които са представени в ТРРЮЛНЦ за вписване на промените в собствеността на капитала и представителството и управлението на дружеството.

За установяване на тезата на ответника същият е ангажирал свидетелските показания на М.Д. и С.К..

От свидетелските показания на Л. се установява, че отношенията между него и ищцата В.- М. са добри и уважителни, но отношенията му със съдружника Ч. са „обтегнати“. Били белязани със скандали, но всичко се влошило окончателно от увеличаването на капитала на ответното дружество. Свидетелят дава показания, че той е ангажирал, в качество на адвокат, свидетеля А.И., който е изготвил документите относно това обстоятелство и от адв. И. разбрал, че Агенцията по вписвания е отказала да впише промените, най- важната от които е увеличаването на капитала да е %изцяло в полза на Р.“. Твърди, че при обсъжданията в семейството е дебатиран въпроса за увеличаване на капитала, което е наложено от необходимост от довършителни работи в имота, послужил като апортна вноска в капитала на дружеството. Твърди, че въпросът увеличението на капитала не е било обсъждано между майка му и сестра му или поне на него не му е известно да е провеждан такъв разговор. Твърди, че не знае да е съществувала уговорка дяловете да се запишат само от Р.Ч., въпреки, че е бил в течение на въпроса и твърди, че неговата майка не е знаела, че това увеличаване на капитала ще е изцяло в полза на Р.. Твърди, че след обаждането, което е получил от адв. И., е уведомил своята майка за постановения отказ от страна на Агенцията. Провели разговор с ищцата, в който тя му обяснила за посещенията в банката, извършените парични преводи, както и че сестра му Р. я е посетила и е поискала от нея много бързо да подпише някакви документи, които са документите от несъстоялото се общо събрание на съдружниците. Твърди, че майката С. В.- М. не е била наясно, че се провежда общо събрание или „нещо подобно“. Пояснява, че внесената сума за увеличаването на капитала е паричен авоар на неговата майка, както и какъв е произходът на средствата, с които тя разполага. Пояснява, че ищцата не е имала възможност да прочете документите, които е подписала, не е обсъждала с Р. документите, не са договаряли, като причината, според свидетеля ищцата да постъпи по този начин, е доверието и майчиното отношение. Твърди, че ищцата е останала неприятно изненадана след като узнала какво пише в решението за увеличаване на капитала. Твърди, че на следващия ден, след обаждането от страна на адвоката, посетили с майката неговата кантора и там се запознали с документите. Ищцата В.- М. се съгласила Р. да бъде втори управител, но не и тя да „придобива капитала“. Твърди, че след отказа за писване в промяната на стойността на капитала неговата майка е изтеглила част от паричните средства. Свидетелят уточнява, че може би майка му не е била наясно дали се увеличава капитала или се правят вноски в дружеството, но целта е била да се осъществят допълнителни довършителни работи в имота, но не е било дискутирано под каква форма ще постъпят парите в дружеството, но с оглед на това, че някой все пак е дал указание на адвоката как да попълни

заявлението пред АВ, свидетелят прави отстъпление от вече казаното и заявява, че дори и да е дискутирано увеличаването на капитала, то никога не е било уговорено да е в полза на съдружника Р.Ч.. Пояснява, че решението Р. да стане управител в дружеството е дискутирано и прието от съдружниците, но отрича да е имало дискусия и разговори увеличаването на капитала да е в полза на съдружника Р.Ч..

От свидетелските показания, дадени от А.И. се установява предисторията по придобиване на дяловете от капитала на ответното дружество. Пояснява, че след като Р. е придобила дялове от ответното дружество, седмица след това го посетила в кантората и заявила желанието си да стане управител в дружеството. Обсъдили и необходимостта от довършителни работи в имота, апортиран в капитала на дружеството, което налагало допълнителни парични разходи. Говорили, че тези парични постъпления могат да се осъществят или като се увеличи капитала на дружеството или чрез допълнителни парични вноски, които подлежат на връщане. Р.Ч. го уведомила, че са се спрели на увеличаването на капитала като правно-технически способ за постъпване на парични средства в дружеството и поискала да изготви документите за пред АВ, като тя запише всички нови дялове. Заявява, че изготвил документите и ги изпратил за подпис, като имал пълномощно от С., която до този момент не бил виждал, а документите ги донесла Р.. Не е говорил със С. по тези въпроси, независимо, че тя е била управител на дружеството. Твърди, че след като донесла документите за представянето им в АВ, Р.Ч. заминала за Америка. Поради това, когато е направен отказ за вписване по подаденото заявление, свидетелят се обадил на брата на Р. – свидетеля Л., за да го уведоми. Заявява, че по негова молба на другия ден, след разговора, бил посетен от св. Л. и ищцата, която описва като много разтревожена. Заявила пред него, че не била подписвала документ дяловете да се придобият само от Р. и никога не е имала такава уговорка с нея. Заявила, че набързо подписала документите, които и били дадени от Р., мислейки си, че двете получават поравно участие в увеличаването на капитала. Пояснил на ищцата възможността за обжалване на отказа, но ищцата казала, че ще разговаря с дъщеря си относно капитала и ще го уведомят и ако има нещо, те ще вземат общо решение, като изразила и пред него съгласие Р. да бъде управител на дружеството. Свидателят пояснява, че съдържанието на документите, които е подал пред АВ е дебатирали единствено с Р.Ч. и в отсъствие на С. В.- М..

Твърди, че е уведомил Ч. за постановения отказ, но не получил указания да го обжалва и от тогава не е имал връзка с нея.

Пояснява, че по поръчение на С. В.- М. е подал същите документи, но искането е било само за вписване на Р.Ч. като управител. Твърди, че С. е била наясно, че вписването, което е била заявено за първи път е касало промяна, представляваща увеличаване на капитала, но е останала с впечатление, че дяловете ще бъдат разпределени по равно.

Свидателят М.Д. дава показания, че е научила от Р.Ч., че последната участва в корпорация със своята майка, имат общ бизнес, че придобива увеличението на капитала на дружеството и става негов съдиректор.

Свидетелят С.К. дава показания, че се е срещнала с майка и дъщеря през септември в „Уникредит Булбанк“ АД, в един от офисите на банката, с които провела разговор. В този разговор и пояснили, че правят увеличаване на капитала на дружеството си, „от страна на Роза и тя трябва да става управител“. Твърди, че тази информация е дадена предимно от Р., а „майка и се усмихваше потвърдително“. Твърди, че от този разговор е разбрала, че ще се увеличи само участието на Р.Ч. в капитала на дружеството, като последица от увеличаване на неговата стойност.

Останалите представени от страните доказателства, макар и приети от съда, не следва да бъдат обсъждани, тъй като се явяват неотнормими към спора.

При така установеното от фактическа страна достига до следните изводи:

Твърдението на ищцата В.- М. е, че е налице порок на вписването каствено увеличаването на капитала на ответното дружество, като хипотезите на този порок са недопустимо вписване и вписване на несъществуващо обстоятелство.

Това е така, тъй като на 18.09.2018 година не е провеждано ОСС, не са взети решения в тази насока, поради което този протокол представлява неверен документ в своята свидетелстваща част.

Съгласно този протокол, ако се приеме, че документът е истински, само ищцата е овластена да подаде заявление за вписване на тази промяна, поради което вписването се явява недопустимо.

По отношение на това, че е налице вписване на несъществуващо обстоятелство, което е заявено от Р.Ч. не в срока по чл.6, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ, а в един по- късен момент, то страната твърди, че не е налице ефективно внасяне на сумата и това е така, тъй като сумата е внесена по новооткрита сметка на дружеството, поради което не е налице хипотеза по чл.305 ТЗ; не е налице валидно формирана воля от страна на съдружниците по отношение на тази промяна. Излага твърдения за извършени симулативни действия от страна на съдружника Ч. във връзка с разпореждания с активи на дружеството(пари).

Съгласно разпределената от съда доказателствена тежест на основание нормата на чл.154 ГПК, ищцата е тази, която следва да установи при пълно и главно доказване липсата на решение относно увеличаването на капитала на дружеството, както и установяване на незавършен ФС относно увеличаването на капитала, въз основа на което е извършено това вписване, както и че е налице сезиране на АВ от лице, което не е оправомощено, за да се приеме, че е налице извършено недопустимо вписване на това обстоятелство.

По претенцията за извършено недопустимо вписване на промяната в стойността на капитала на ответника.

Съгласно т.ІІІ от ТРV№1/2022г. на ОСГК на ВКС недопустимо е вписване, което е постановено по искане на нелегитимирано в регистърното производство лице или вписване по което съдът се е произнесъл без да е бил

сезиран.

В настоящия случай ищцата твърди, че е налице недопустимо вписване на промяната в капитала на ответника, поради това, че съгласно решението на ОСС от 18.09.2018 година органът на дружеството е овластил само управителя С. В.- М. да извърши вписване на промените.

Тезата на ищцата не се споделя от настоящия състав на съда, тъй като смисълът, вложен в преждецитираното ТР е свързан със сезиране от нелегитимирано в охранителното производство лице, а не лице, което не е овластено от съответния орган на дружеството да заяви за вписване обстоятелства, които подлежат на вписване. Съобразно разпоредбата на чл.15 ЗТРРЮЛНЦ оправомощени за заявят вписване са неизчерпателно посочените в нормата лица, сред които е и управителят на дружеството, който може да упълномощи адвокат да го представлява в регистърното производство пред АВ. Към момента на подаване на заявление с вх.№20210917142457/17.09.2021 година Р.Ч. е вписана като управител на „В.А.“ ООД, което вписване е осъществено на 17.10.2018 година. Съобразно извършеното вписване касателно представителството и управлението на дружеството, последното се управлява и представлява от двамата управители заедно и поотделно, поради което означава, че всеки от тях може самостоятелно да извършва действия по представителство и управление на дружеството.

Ето защо тази претенция, с която ищцата моли съда да прогласи порок на вписване, а именно- извършено недопустимо вписване на промяната в капитала, се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По претенцията за наличие на вписано несъществуващо обстоятелство.

Както е посочено в ТР№1/2002г. ВКС, понятието несъществуващо обстоятелство е приложима само по отношение на обстоятелства, които подлежат на вписване.

Капиталът на ООД (като стойност) подлежи на вписване, съгласно разпоредбата на чл.119, ал.2 вр. с чл.115, т.4 ТЗ. На вписване подлежи и промяната в стойността на капитала – в случая неговото увеличение.

Както е прието в практиката и подробно пояснено в преждепосоченото ТР, наличие на вписване на несъществуващо обстоятелство ще е налице в две хипотези, които могат да възникнат при вписване въз основа на липсващо (невзето) решение на орган на дружеството, за което е допуснато вписване в търговския регистър. В този случай сме изправени пред неистинско удостоверяване, тъй като удостовереното обстоятелство не е съществувало и то към датата на регистърното решение. Последицата от това установяване е заличаване на вписаното обстоятелство, като заличаването няма обратно действие. Втората хипотеза касае вписването на обстоятелство, което е съществувало, но по-късно по исков ред е установена нищожността му. Установяване нищожността на подлежащо на вписване решение (извън случаите на липсващо такова) на ОС, НС или УС по исков ред в повечето случаи е последващо отразяването му в търговския регистър. Последицата от това установяване също е заличаване на вписаното обстоятелство, но и в този случай заличаването няма обратно действие.

В настоящия случай ищцата твърди, че извършеното вписване на увеличаването на капитала на ответника е извършено въз основа на неверен документ- протокола от ОСС, проведено на 18.09.2018г. и това е така, тъй като на посочената дата не е провеждано ОСС, не са разисквани точките от дневния ред на събранието, посочени в документа, обективизираните в този протокол решения не са взети.

Прието е, че обстоятелствата по провеждане на ОС и взетите от него решения се материализират в документи, представляващи протоколи, които обективизират извършените действия по провеждане на събранието и взетите от този орган на дружеството решения. Поради това протоколите се явяват частни документи, които имат своята удостоверителна и диспозитивна част. Удостоверителната част е свързана с действията по провеждане на събранието, какъв е кворумът и обективизират действия на участниците в това събрание във връзка с провеждане на обсъждане на това кои ще са въпросите въпросите от дневния ред на събранието, осъществените дебати по тези въпроси, какво е мнозинството, формирало волята на този орган, а взетите решения представляват диспозитивната част на документа.

В настоящия случай ищцата е потвърдила автентичността на протокола от 18.09.2018 година, но е оспорила неговата вярност, в частта от съдържанието, която удостоверява провеждане на общото събрание на съдружниците, като е заявила твърдение, че в тази си част документът е неистински. Оборване на истинността(верността) на протокола има за цел да се обори съществуване на обстоятелствата, които са обективизирани в него и въз основа на който документ е извършено вписване в ТРРЮЛНЦ на увеличаването на капитала на ответното дружество.

За да изпълни възложената и доказателствена тежест ищцата се позовава на свидетелските показания на доведените от нея свидетели Л. и И.. Едновременно това по реда на чл.176 ГПК, по искане на ответника, ищцата е дала обяснения в хода на съдебното дирене, с които е признала автентичността на представените по делото частни документи, свързани с действия по подготовката на това събрание и наличие на нейн подпис на протокол от 18.09.2018година.

Съдът кредитира дадените показания от свидетеля Л. и свидетел И., като по отношение на показанията на свидетеля Л., на основание чл.172 ГПК, съдът ги преценява с оглед доказателствения материал по делото и в съвкупността с останалите доказателства. Свидетелите Л. и И. са единни в показанията си, че след постановения отказ от АВ, по заявление №20180926172044, между свидетеля И., в качеството му на адвокат и ищцата е проведена среща, на която е обсъждано увеличаването на капитала на дружеството и на която ищцата е изразила своето разочарование и неудовлетворение относно това, че в решението е записано, че новите дружествени дялове ще бъдат записани като притежание на съдружника Ч., а не равно разпределени между тях.

Анализирайки показанията на свидетеля И., който описва последователността на извършените от съдружника Ч. действия, своите

собствени и последващите действия на двете съдружнички, съдът достига до извод, че на 18.09.2018 година общо събрание на съдружниците на ответното дружество не е провеждано.

Този извод се крепи на следното:

На свидетеля И., в качеството му на адвокат, му е възложена задача от съдружника Ч. да изготви документи, които да бъдат представени пред АВ, за вписване на промени по отношение на представителството и управлението на дружеството, чрез включване като част от оперативното управление на търговеца на съдружника Ч., както и промяна касателно стойността на капитала (увеличаване на същия чрез способа посочен в нормата на чл.148, ал.1, т.2 ТЗ - записване на нови дялове от съдружника Ч.). Съгласно дадените от св. И., седмица след като Р.Ч. е придобила дялове в ответното дружество, което обстоятелство е вписано по партидата на „В.А.“ ООД на 12.09.2018г., го посетила в кантората. При това посещение са били обсъдени правните възможности дружеството да бъде „захранено“ със парични средства. При този разговор съдружника Ч. уведомила св. И., че са се спрели като правен способ на увеличаването на капитала, като му указала да изготви документите в този вариант и посочи, че тя ще придобие тези дялове. Признава, че с управителя на дружеството С. В.- М. не е разговарял, макар да е разполагал с пълномощно именно от нея, като подписаните документи са му предадени от съдружника Р.Ч., която след това заминала за Америка. При последващата отказа за вписване среща с ищцата, дава показания че същата е заявила пред него, че никога не е имала уговорка с дъщеря си последната да придобие новите дялове от дружеството и му разказала при какви обстоятелства е положила подпис на тези документи (набързо предадени и за подпис от дъщеря и), надявала се увеличението да засегне правата и двамата съдружници, за да се запази паритетното им участие в капитала на дружеството.

Показанията на св. И. влизат в директно противоречие с показанията на св. Л., че между съдружниците и въобще в семейството не било обсъждано евентуално увеличение на капитала. Самият свидетел Л. впоследствие прави отстъпление от тази си теза, но в останалата част, касателно проведените срещи на ищцата с адв. И. показанията на двамата свидетели съвпадат.

Следва да бъде отбелязано, че на проведените срещи между свидетеля И. и съдружника Р.Ч., не се установява, че последната е споделила с адвоката да е проведено общо събрание на съдружниците, на които да са взети решения за промени, чието вписване е поискала да бъдат съставени документи. Свидетелят И. заявява, че съдружникът Ч. му е споделила, че са се „спрели“ на вариант за финансиране на дружеството чрез увеличаване на капитала на същото. Не твърди, че съдружниците- тя и нейната майка, са провели общо събрание, на което са взели подобно решение.

Показанията на свидетеля И. опровергават твърденията на ответника, че именно ищцата В.- М. е организирала подаване на заявлението за вписване на промените въз основа на решението от 18.09.2018 година, както и твърдението на ответника, че преди подписване на този протокол от съдружниците,

обективизираните в него решения са били предмет на обсъждане, поради което е налице е вземане на решение в посочения смисъл.

Съдът приема, че между съдружниците е обсъждан въпроса за постъпване на свежи пари в дружеството и правните способности за това. Въпросът е дали тези дебати са приключили с вземане на окончателно решение в предвидения в закона формат - чрез върховния орган на дружеството, на посоченото в протокола като проведено общо събрание на 18.09.2018 година.

Извод в този смисъл не може да се извлече от документите, подписани от съдружника В.- М. да превеждане на сумата, с която е увеличена стойността на капитала, както и основанието за това разпореждане- превод на сумата от 149 999,70 щатски долара и попълнената декларация по ЗМИП и двата документа с дата от 21.09.2018 година, която следва датата, посочена в протокола от 18.09.2018г. Не е аргумент в тази насока и посоченото основание в платежното нареждане от 21.09.2018г., а именно- „увеличение на капитала от името на Р.Ч.“. Тази формулировка не може да се приеме за идентична по смисъл на записване на новите дялове от съдружника Р.Ч., за да се приеме, че съдружникът В.- М., чрез последващите действия- съставяне на този документ е изразила съгласие новите дружествени дялове да бъдат записани на съдружника Ч. и по този начин да „санира“ решението за увеличаване на капитала.

Това е така, тъй като след постановяване на отказа за вписване на промяната в стойността на капитала съдружника В.- М., при провеждане на срещата с адвоката – св. И. – не би имала основание да изрази своето разочарование и огорчение от обективизираното решение в тази насока.

Но дори и да се приеме, че чрез попълване на документите пред банката, съдружникът В.- М. е разбрала фактически в какво се изразява промяната и нейните последици, това не води по необходимост до извод, че събранието на съдружниците е проведено. Това е така защото едно непроведено събрание, което обстоятелство води до хипотеза на липсващи (невзети) решения от този орган на дружеството, въз основа на които са вписани промени има за последица представлява порок на вписването. Този порок не може да бъде компенсирани/санирани с последващо разбиране и осъзнаване на тези невзети(липсващи) решения, включително и тяхното приемане от съдружника, който е засегнат от вписаните обстоятелства. Именно поради тази причина законодателят не е ограничил във времето предявяване на исковете по чл.29 ЗТРРЮЛНЦ, респ. по чл.124 ГПК, когато не е налице вписване, като целта е във всеки последващ момент съдружникът/акционерът да може да защити правата си от порочното вписване. И само от лицето, което има интерес от предявяване на установителните претенции зависи дали ще упражни предоставените му процесуални възможности, за да постигне заличаване на извършеното порочно вписване. Именно в този контекст следва да се тълкуват и последващите действия на В.- М., а именно изразеното и съгласие Р.Ч. да бъде вписана като управител на дружеството, новото разпореждане от страна на В.- М. с парите, които са внесени за увеличаване на капитала, чрез

превеждането им на нейна сметка. Това обстоятелство сочи недвусмислено с нейното несъгласие с обективизираните в протокола от 18.09.2018г. решения касателно капитала.

Сами по себе си тези действия обаче не водят до извод, че събрание е провеждано.

Следва изрично да бъде отбелязано, че в протокола от събранието не е посочено, че събранието е неприсъствено, каквато възможност предоставя нормата на чл.139, ал.2 ТЗ и при която форма не се изисква физическото присъствие на съдружниците, като за целта същите декларират писмено съгласието си за решенията, които вземат, което по своята същност действие е превантивна мярка за защита на интересите им. Напротив, в протокола изрично е посочено, че съдружниците единодушно вземат решение събранието да протече при посочения дневен ред, „независимо от съкращаване на процедурата за свикването му“. Следователно събранието е присъствено, а това налага съдружниците да имат физическо присъствие на едно и също място, респ. да гарантират това чрез съвременните технологии, които позволяват и дистанционно присъствие, но да е едновременно за всички съдружници.

Посочено, че са направени разисквания, но такива не са обективизирани в протокола, за да се разбере по какъв начин са достигнали до декларираното единодушие. В протокола не е посочено и мястото, на което е проведено това събрание. Прието е от съдружниците при организацията за свикване на общото събрание, компетентният орган, в чиито правомощия е да свика ОС, да изпрати покани, които имат минимално посочено в нормата на чл.IV.3.5 от действия дружествен договор съдържание. Без да обсъжда законосъобразността на проведено общо събрание на 18.09.2018година, съдът намира за необходимо да подчертае, че в изявленията на страните по делото не се съдържа информация къде точно е проведено същото, по какъв начин е формирано единодушието на съдружниците, какви са били проведените разисквания относно взетите решения, намерили израз в протокола от 18.09.2018г. В подадения отговор на исковата молба ответникът не сочи къде точно се е провело събранието на съдружниците, за да въведе в предмета на спора такова твърдение и да даде възможност същото проверено в хода на съдебното дирене. Защитната теза на ответника е свързана с авторството на документите, които са подадени в ТР във връзка със заявлението за вписване на промяната в капитала на ответното дружество, а именно, че подадените документи, изхождат от съдружника В.- М., към момента на първото заявление от 2018г. Едновременно с това ответникът не отдава правна значимост на обстоятелството, че вписаната промяна в стойността на капитала е въз основа на заявление, подадено през 2021г. от Р.Ч., като управител на дружеството и именно тя е инициирала това производство, което е приключило с атакуваното вписване.

Ето защо съдът приема, че в съвкупността събраните по делото доказателства, макар и непреки, водят до несъмнен извод, че на 18.09.2018година не е провеждано общо събрание на съдружниците на „В.А.“ ООД, поради което протоколът, обективизиращ действията по провеждане на

събранието, се явява неверен документ, а обективизираните в него решения са липсващи, невзети решения. Извършеното въз основа на тях вписване на увеличаване на капитала на ответника с 249 277лв. въз основа на заявление образец А, с вх.№ 20210917142457 е вписване на несъществуващо обстоятелство.

Този извод не се променя от наличие на подадена декларация по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ от ищцата В.- М., нито от постановеното решение по т.д. №1931/2021г. по описа на СГС, ТО, 6-10 състав, което не се ползва със сила на пресъдено нещо. Актът е постановен в охранително производство въз основа на представените към заявлението писмени доказателства, като настоящият състав на съда е приел, съобразно изложеното по- горе, че протоколът от 18.09.2018г. обективира решения, които не са взети. Липсата на решения не се санира и от представеното към заявление образец А, с вх.№ 20210917142457 писмено доказателства за внесени от Р.Ч. парични средства от 249 277лв. по сметката на дружеството, тъй като внасяне на парични средства е пряко свързано със съществуване на валидно решение за ефективно увеличаване на капитала на ответника и само наличността на тези два необходими и задължителни елемента от състава на нормата могат да обосноват валидно настъпване на промяната, подлежаща на вписване. Следва да бъде отбелязан и фактът, че това внасяне на паричната сума е близо три години по-късно от датата, която е посочена в протокола за решението за увеличаване на капитала – 18.09.2018г. Следва да бъде отбелязано и обстоятелството, че при подаване на това заявление именно управителят Ч. подава декларацията по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ.

Наличие на проведено общо събрание на съдружниците не се установява и от свидетелските показания на М.Д. и С.К.. Дадените от тези свидетели показания са твърде уклончиви в това отношение, което е обяснимо със спорадичните разговори, които тези свидетели са провели със съдружниците Ч. и В.- М., като активната страна в комуникационната връзка е била Р.Ч. и тя се явява основен източник на придобитите от двете свидетелки впечатления, че съдружникът В.- М. е санкционирала и одобрила казаното от съдружника Ч. на тези свидетели. Макар и добросъвестно дадени тези показания не допринасят съществено за разрешаване на спора, тъй като обстоятелствата, които се установяват с тези доказателствени средства касаят действия на съдружниците по превеждане на паричната сума, с която е увеличен капитала, но не установяват пряко наличието на проведено общо събрание, на което са взети решения от органа на ответника за увеличаване на капитала.

Ето защо съдът достига до извод, че по делото е установено, че на 18.09.2018г. общо събрание на съдружниците В.- М. е Ч. не е провеждано, а това означава, че обективизираните в протокола решения не са взети, поради което се явяват липсващи решения, въз основа на които е извършено вписване в следващ момент. Това вписване е вписване на несъществуващо обстоятелство и поради това претенцията следва да бъде уважена.

Тъй като съдът е достигнал до извод, че едно от главните кумулативно предявени искове по чл.29 ЗТРРЮЛНЦ се явява основателно, то

евентуалните искове по чл.74 ТЗ не следва да бъдат разгледани, защото не се е сбъднало процесуалното условие за това.

Само за пълнота на изложените следва да се посочи, че тези искове са недопустими, тъй като са предявени извън преклузивния срок по чл.74, л.2 ТЗ, за което съдът прави извод, въз основа на свидетелските показания на свидетеля А.И., който заявява, че непосредствено след постановения отказ да се извърши вписване на промяната в управлението, представителството и стойността на капитала е уведомил св. Л. и на другия ден е провел разговор с ищцата В.- М., в който я е уведомил за този отказ, а това означава и за решенията. От този момент е започнал да тече срокът, в който ищцата е следвало да предяви отменителните искове по чл.74 ТЗ, който е изтекъл в края на 2018г., евентуално в началото на 2019г.

По разноските.

При извод на съда за основателност на един от предявените главни искове, то разноските, които всяка от страните е претендирала, следва да бъдат разпредели на основание чл.78, ал.1 ГПК.

Ищцата е направила следните разноски: заплатена държавна такса от 160лв., доказателства за други разходи по делото, направени от тази страна не са налични.

Тъй като съдът е приел, че само един от кумулативно предявените искове по чл.29 ЗТРРЮЛНЦ се явява основателен, то ответникът следва да заплати на ищцата В.- М. разноски само в размер на 80лв.

При изложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.29, ал.1, предл.3 ЗТРРЮЛНЦ, по предявен от С. И. В.- М., ЕГН *****, от гр.София, ж.к.****, със съдебен адрес гр.София, ул.****, чрез адв. Е. Л., иск срещу „В.А.“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Оборище“, ул.****, със съдебен адрес гр.София, ул.****, чрез адв. Г. П., че извършеното вписване по партидата на „В.А.“ ООД, ЕИК ****, на 10.11.2021г. касаещо увеличаване на капитала на дружеството от 774 170лв. на 1 023 477лв., извършено въз основа на заявление с вх.№ 20210917142457/17.09.2021г., е вписване на несъществуващо обстоятелство.

След влизане в сила на същото, препис от него да се изпрати на АВ - ТР за заличаване на основание [чл. 30 ЗТР](#) вписаното несъществуващо обстоятелство.

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. И. В.- М., ЕГН *****, от гр.София, ж.к.****, със съдебен адрес гр.София, ул.****, чрез адв. Е. Л., иск по чл.29, ал.1, предл.2 ЗТРРЮЛНЦ, срещу „В.А.“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Оборище“, ул.****, със съдебен адрес гр.София, ул.****, чрез адв. Г. П., че извършеното вписване по партидата на

„В.А.“ ООД, ЕИК ****, на 10.11.2021г. касаещо увеличаване на капитала на дружеството от 774 170лв. на 1 023 477лв., извършено въз основа на заявление с вх.№ 20210917142457/17.09.2021г., е недопустимо вписване.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, л.1 ГПК, „В.А.“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Оборище“, ул.“**** да заплати на С. И. В.- М., ЕГН *****, от гр.София, ж.к.“****, разноси по водене на делото в размер на 80лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____